

1571478

Борис Кутовий

СМЕРТЬ ПОЕТА

Ця книга являє собою збірник оповідань та віршів. Провідна ідея книги – перемога Життя та Любові над смертю. Книга розрахована на широку читацьку аудиторію.

Зміст

Смерть поета	5
«Я з війни повернутися мрію...»	26
«Я сьогодні дивився у небо...»	29
«Я не знаю, як це так вийшло...»	30
«Зустрічі»	32
«Смерть холодним полем гуляла...»	34
«Чуєш, брате, грім гримить, небеса трясуться...»	36
«Ти питала мене, скільки зірок на небі?..»	37
«Як заснув нарешті я – сплю без просипу...»	39
«Чому наші життя важливіші за інші?..»	40
«Не пішов я сьогодні до церкви...»	42
«Сичик»	44
«Донбасе мій рідний, який ти красивий!..»	45
«Я сьогодні зустрівся із другом...»	46
«Я молився сьогодні до Бога...»	48
«Я ніс тобі жовті троянди...»	50
«Я стояв просто неба...»	51
«Ангел Господень поступью тихой, шагом неслышным...»	52
«За край неба ще сонце не впало...»	55
«Вже не знаю, чи сон, чи яв...»	57
Уривок з майже невідправленого листа	58
«З яких невідомих ні небу, ні людям світів з'явилася Ти?..»	60
«Ти – диво...»	63
«Пелюстками троянди впали на місто зорі...»	64
«Не встигаю, ніяк не встигаю знайти...»	65
Уривок з майже невідправленого листа	66
«Свіча горіла на столі...»	69
Отривок из почти неотправленного письма.....	70
«Соромливо дивилися зорі...»	73
«Венами порваними, тиском крові чорної...»	73

«Чи забуду тебе, коли скажеш, що все було марно...»	74
«Заблукав у волоссі Твоєму вітер...»	75
«У тисячах перероджень...»	76
Отривок из почти неотправленного письма.....	78
«Загубила Осінь намисто в лісі...»	81
«Ніч волосся своє по плечах розпустила...»	82
«Я вгадую тебе, розгадую тебе усю...»	83
«Ти присутня усюди...»	85
«Моє тяжіння до тебе...»	86
«Я не звикну ніяк...»...	87
Отривок из почти неотправленного письма.....	88
«Ти моє Божевілля...»	91
«Чом я не Вітер, щоб цілувати Тебе у очі...»	92
«Янгол мій Чорний знову ти поруч, знову зі мною...»	93
«Уривок з майже невідправленого листа...»	94
«Вона відчувала, що мене втрачала...»	96
«Мені зараз все ясно, мені зараз все просто...»	97
Отривок из почти неотправленного письма.....	98
«Птах мій Білий, Ти знову зі мною...»	100
«Як вдається тобі зупиняти плин одвічного часу?..»	101
«Байдуже – мова на якій думаю...»	102
«Я дивився в дівочі очі...»	103
«Час та відстань, цей простір...»	104
«Слухай-но, Чайко, чи твої очі сяють як зорі?..»	104
«Летіла Чайка за море, летіла Чайка за обрій...»	105
«Чайка»	106
«Чому ти, знову ти, а не інша?..»	109
«Молитва моя...»	110
«Я торкнувся долонями неба...»	112
«Ніччю темною вийти...»	113
«Не залишилося нічого в серці моєму випаленому...»	114
«Вістря уламком стріли половецької...»	115
«Все минає, так має бути, вже і літо майже минуло...»	116

«Серце моє, я ж зарікся...»	117
«Птах мій, я знаю, який ти...»	118
«За одну сліпучу, шалену мить...»	120
«Я з тобою попри війну, попри смерть...»	121
«Ніч сьогодні мене обіймала...»	123
«Я знаю, що все минеться...»	124
«Вітер, вітер, чому такий ти?..»	125
«Як просто у світі жити, як просто у світі любити...»	126
«Птахом пораненим в ніч цю злечу...»	127
«Ти не зможеш мене наздогнати...»	127
«Сум мій світлий, Птахом Білим лети до неба...»	128
«Доле моя, Небо моє безкрайне...»	131